

A D B O E T H I U M

In Boethii libro qui inscribitur «*consolatio philosophiae*» IV 6, pg. 102, 11, editionis quam fecit Guilelmus Weinberger (Vindobonae 1934, Corpus Scriptorum Ecclesiasticorum Latinorum vol. 67) omnes editores ante Weinberger et post pariter atque ipse errorem codicum admiserunt, ubi legitur: «...rationis prolixitate fatigarum.» Vox «rationis» falsa est, pro qua «orationis» scribatur necesse est.

Contra vocabulum «rationis» stant haec argumenta:

1. Vox «prolixitas» significat longitudinem vel magnam extensionem exteriorem, quae tantum ad seriem verborum vel ad orationem, non ad rationem internam pertinet.
2. Non «ratio» est ens extensum, sed «oratio»; ratió autem extensionem non habet; immo ratio est ens rationis et ens sine extensione cum fundamento in re.
3. In loco Boethii de oppositione inter «*quaestionem*», quae vox idem ac «rationem» vel potius «rationes» significat, et «*orationem*» (= expositionem vel enarrationem), agitur; haec *quaestio* multis res, scilicet rationes continet; *oratio* verum multis verbis constat, quare prolixa videtur.
4. Ergo non «ratio», sed «oratio» prolixa est.
5. Quaestio huius capituli Boethii (IV 6), quinque rationes complectitur, cuius *quaestio* pondus auditorem fatigat; atque etiam